

Η πιστωτική σου κάρτα σας απαλλάσσει από τον να κουβαλάτε μαζί σας κειμήλια και σας προσδίδει κύρος και αξιοπρέπεια." Ή ίσα απ' αυτό το αθώο διαφημιστικό ολόκληρο του "πλαστικού χρήματος", το οποίο άρχισε να κυκλοφορεί για σε μαζικό επίπεδο στην αγορά, κρύβεται η νέα τάση ανάπτυξης, όχι μόνο της χρηματικής κίνησης, αλλά και υλοποίηση του καπιταλισμού. Έτοχος των μεγάλων διεθνών μονοπωλίων είναι να αντικαταστήσουν σταδιακά το χάρτινο χρήμα με το πληροφορικό χρήμα (επιβαλ-

λοντας σε κάθε αγοράπωλησία ένα "ατυπο" φόρο που δικαιολογείται σαν δικαίωμα της τράπεζας που χορηγεί τη πιστωτική κάρτα) Τι συμβαίνει όμως στη πραγματικότητα; Αντι-η πληρωμή να γίνεται σε χαρτούρα, με τη πιστωτική κάρτα ο αγοραστής πληροφορεί τον πωλητή ότι τον πληρώνει την αξία του εμπορεύματος που αγόρασε. Για να ισχύει όμως αυτή η πληροφορική συνδιδραχμή πρέπει η πληροφορία να μεταβιβαστεί στο κομπιούτερ της τράπεζας που θα καταχωρήσει στη μνήμη του την ανάλογη χρεωπίστωση. Για την ώρα αυτή η δουλειά γίνεται με τη κλασική μέθοδο του εντύπου το οποίο υπογράφει ο αγοραστής. Θα γινόταν όμως πολύ πιο γρήγορα και οικονομικά αν η μεταβίβαση της πληροφορίας στο κομπιούτερ της τράπεζας γινόταν απευθείας μέσω ενός άλλου κομπιούτερ. Και ολόκληρη η διακίνηση κε-

φαλαίου θα ήταν πολύ πιο αποτελεσματική αν όλες οι εταιρείες, τράπεζες, δημόσιες υπηρεσίες κοκ που χρησιμοποιούν κομπιούτερ ενωθούν σ' ένα κεντρικό κύκλωμα (και ήδη αυτή η τάση βρίσκεται υπό εξέλιξη). Τότε παρουσιάζοντας την κάρτα του ο αγοραστής, ο πωλητής δεν έχει παρά να πατήσει κάποια πλήκτρα για να κάνει την ανάλογη χρεωπίστωση (Μπρουντνόν που είσαι;) με κάποια μορφή έλεγχο φυσικά από πλευράς τράπεζας και κατόχου κάρτας. Το ίδιο γίνεται και στην τράπεζα όπου οι διευθυντές, μέσω του κυκλώματος κομπιούτερ, μπορούν να έχουν ανά πάσα στιγμή όχι μόνο την κατάσταση λογαριασμού του πελάτη τους αλλά για παράδειγμα και οποιεσδήποτε άλλες πληροφορίες χρειάζονται από την αστυνομία, την εφορία ή το Υπουργείο Υγείας, προκειμένου να εγκρίνουν ένα νέο δάνειο. Στη συνέχεια ο εργοδότης θα συμβουλευτεί τη δική του οθόνη προκειμένου να δώσει δουλειά σε κάποιον. Τέλος, με τον ίδιο τρόπο η αστυνομία αποκτά προσβάσεις σ' ένα σωρό πηγές πληροφοριών. Σαν άμεση συνέπεια θα είναι οι μεγάλες επιχειρήσεις να κυριαρχήσουν στην αγορά μιας και οικονομικά θα είναι αδύνατο για τις μικρές να προσαρμοστούν στις νέες τεχνολογικές απαιτήσεις και είτε θα εξαφανιστούν ή στην καλύτερη περίπτωση θα οργανωθούν σε συνεργατίσιμους. Η συνέχεια μοιάζει μάλλον με σενάριο επιστημονικής φαντασίας - δηλαδή είναι φοβερά ρεαλιστική. Δίπλα από τον κωδικό αριθμό πάνω στην πιστωτική κάρτα μπαίνει μία φωτογραφία του κατόχου, προστίθενται μερικά άλλα στοιχεία, ενώ ο ίδιος ο κωδικός είναι ταυτόχρονα ο αριθμός λογαριασμού στην τράπεζα, ο αριθμός διαβατηρίου, ταυτότητας, στρατιωτικού μητρώου, κοινωνικών ασφαλίσεων και δε συμμαζεύεται. Στήνεται και το νομοθετικό πλαίσιο το οποίο νομιμοποιεί όλα τα πιο πάνω και μετά άντε να βρείς άκρη. Μήπως είχαν δίκαιο οι παλιοί εργάτες που έσπαζαν τις μηχανές;

ΑΠΟ ΤΟ ΜΟΝΤΕΡΝΙΣΜΟ ΜΕΤΑ ΜΟΝΤΕΡΝΙΣΜΟ

Τα πράγματα φυσικά δεν είναι τόσο απλά. Ο καπιταλισμός βρίσκεται μπροστά στη μέχρι τώρα μεγαλύτερη κρίση του. Κρίση που συνίσταται στην ολοένα αυξανόμενη ανεργία, στην ανάγκη εντατικοποίησης της παραγωγής λόγω του ολοένα αυξανόμενου κόστους της, την αυξανόμενη τάση ταξικής δυσοφορίας, την οικολογική καταστροφή που

προκαλεί η βιομηχανική ανάπτυξη, στη μείωση των αποθεμάτων ορυκτού πλούτου, στον υπερπληθυσμό, κ.ο.κ. Η κατοχή από το κράτος και το κεφάλαιο των πιο προηγμένων μορφών τεχνολογίας και η σταδιακή εισαγωγή τους στις παραγωγικές και διοικητικές διαδικασίες αποτελεί το πιο σημαντικό ατού τους για το ξεπέρασμα της σημερινής κρίσης του καπιταλισμού και την είσοδο του στη νέα του περίοδο: τη μεταβιομηχανική. (Αυτό για όσους πιστεύουν ότι η κρίση του καπιταλισμού έχει φτάσει στο αποκορύφωμα. Έχει φτάσει στο αποκορύφωμα της μόνο η βιομηχανική του φάση)

Ταυτόχρονα παρατηρείται μία σημαντική πτώση της ανταλλακτικής αξίας των πανεπιστημιακών πτυχίων. Διότι για να είσαι σήμερα ιστορικός, για παράδειγμα, πρέπει να είσαι πρώτα απ' όλα προγραμματιστής κομπιούτερ. Οπότε και ο εκπαιδευτικός μηχανισμός, σαν πιστός υπηρέτης στις ολοένα και νέες απαιτήσεις του καπιταλισμού, απαιτεί μία εξ ολοκλήρου αναδιάρθρωση.

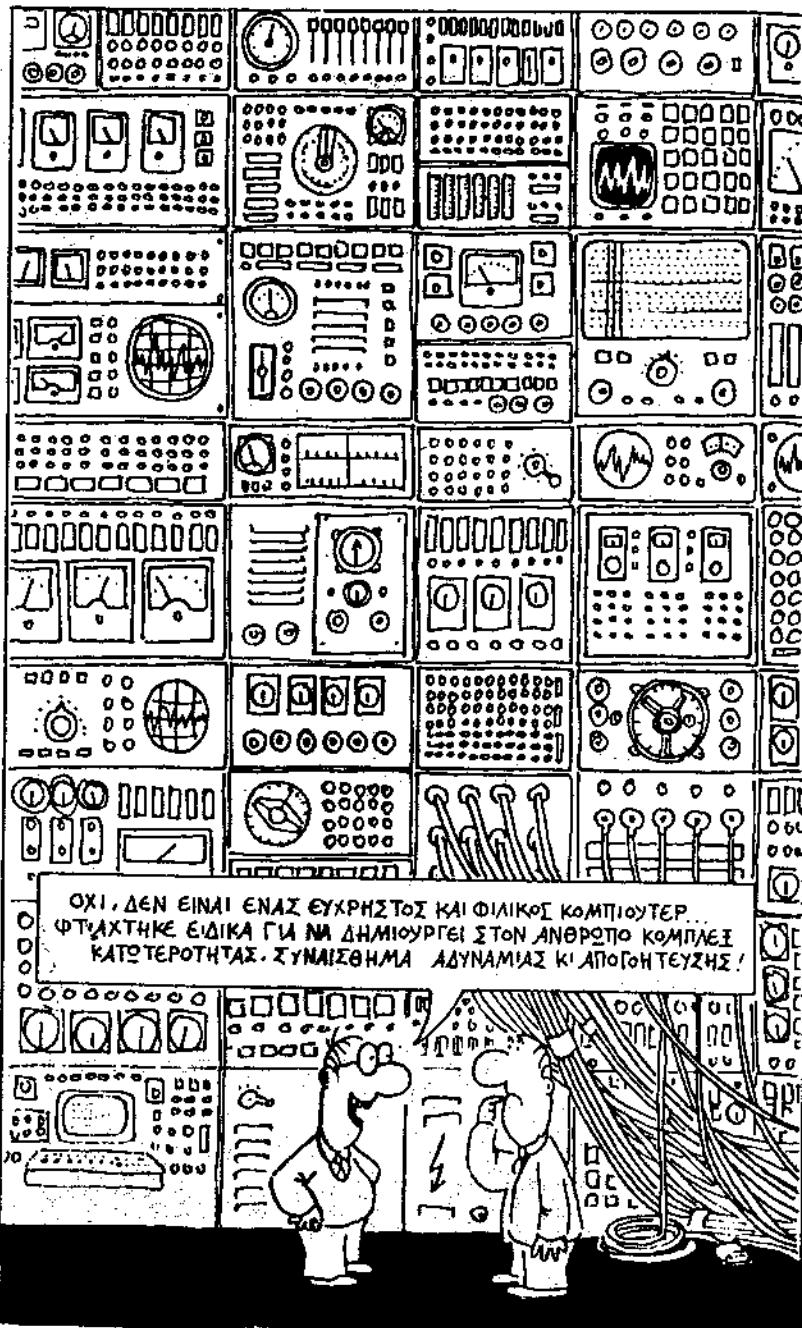
Για να μπορέσουν το κράτος και το κεφάλαιο να αντεπεξέλθουν όλων αυτών των αποφάσεων, έχουν αρχίσει ήδη να αναπτύσσονται και οι ανάλογες τεχνολογικές μέθοδοι κοινωνικού ελέγχου. Το υπεραπλουστευμένο παράδειγμα με τη "πιστωτική κάρτα" αποτελεί μία από τις πολλές πιθανές εξελίξεις των σημερινών μορφών κοινωνικού ελέγχου από τα εθνικά και διεθνή κέντρα εξουσίας που μπορούν οι εκμεταλλεόμενοι να αποδεχθούν αφέλεστατα σαν ένα καταπληκτικό τεχνολογικό επίτευγμα. Και είναι γεγονός ότι βομβαρδίζομαστε καθημερινά με πληροφορίες και εικόνες που μας παρουσιάζουν τις νέες τεχνολογικές εξελίξεις (όχι όλες γιατί υπάρχουν και οι μυστικές έρευνες γύρω από την γενετική, την τεχνητή νοημοσύνη, τη ρομποτική, κλπ. πράγματα ακαταλαβίστικα για τον πολύ κόσμο που αποκρύβονται πολύ έντεχνα) σαν τα νέα θαύματα της επιστήμης που στην ουσία όμως σκοπό έχουν τη μείωση της ταξικής δυσανασχετήσης μετριάζοντας τις πραγματικές αντιθέσεις σε ένα γλυκό προοδευτικό διόρθωμα, το οποίο βασίζεται σε μία απεριόριστη εμπιστοσύνη στις τεχνολογίες του μέλλοντος. Δημιουργείται έτσι οιαδήποτε η ιδεολογία -σαν η ψευδή συνείδηση- γύρω από την τεχνολογία που προβάλλει ταυτόχρονα τεχνολογικές συσκευές-φετίχ, τηλεόραση, βίντεο, οικιακοί υπολογιστές, που σκοπό έχουν να μετατρέψουν τον εκμεταλλεόμενο σε θεατή της ζωής. Μ' αυτό τον τρόπο εξασφαλίζεται και το αναγκαίο "πεδίο δράσης" της νέας ιδεολογίας: Η δυνατότερη αναγκαία απομόνωση του ανθρώπου, η ουσιαστική εκμηδένιση των προϋποθέσεων για άμεση ανθρώπινη επικοινωνία και επαφή.

Τέλος, νέες τεχνολογικές μέθοδοι κοινωνικού ελέγχου έρχονται να πλαισιώσουν τους παραδοσιακούς μηχανισμούς καταστολής των ανθρώπινων επιθυμιών: την αστυνομία, το στρατό, τη ψυχιατρική, κ.ο.κ. Μία ματιά στο παράδειγμα με την "πιστωτική κάρτα" θα πρέπει να μας πείσει. Ο στρατιωτικός μηχανισμός έχει ήδη αρχίσει στις ανεπτυγμένες καπιταλιστικά και στρατιωτικά χώρες να τεχνολογικοποιείται σε βαθμό

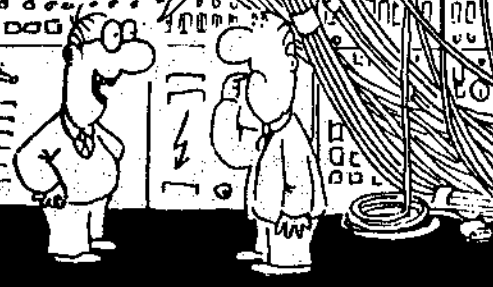
που ο αυριανός επίδοξος πραξικοπηματίας (αλλά και επαναστάτης σμποτέρ, αυτό θα το συζητήσουμε άλλη φορά) δε θα έχει παρά να βρεί έναν αποτελεσματικό τρόπο να παρεμβεί μέσα στα προγράμματα του κεντρικού δικτύου κομπιούτερ, ενώ η εξέλιξη των πληροφορικών συμβατικών όπλων και της πυρηνικής τεχνολογίας αφήνουν στον αυριανό απλό στρατιώτη το ρόλο του μετρητή ραδιενέργειας και νεκροθάφτη αμάχων.

Αυτή τη διαδικασία της νέας μορφής πλούτου, της προηγμένης τεχνολογικής γνώσης, αδυνατεί να συλλάβει και να ερμηνεύσει ο παραδοσιακός τουλάχιστον Μαρξισμός -Λενινισμός, προβάλλοντας το κλασικό επιχείρημα: ναι ο οποιαδήποτε μορφή τεχνολογίας φτάνει αυτή να βρίσκεται κάτω από ερ-

γατικό έλεγχο. και το λέει αυτό τόσο αφελέστατα χωρίς καν να σκεφτεί "τι θα είναι" ο αυριανός εργάτης στη γραμμή παραγωγής. Αυτή η άποψη αποτελεί ένα οικονομικό ψευτο-επέκτασμα του προβλήματος, γιατί πρώτα απ' όλα υπάρχουν τεχνολογίες που εξ αντικειμένου, κάτω από οποιοδήποτε έλεγχο, είναι επικίνδυνες τόσο για την ανθρώπινη υγεία, όσο και για την επιβίωση πάνω στο πλανήτη. Μία τέτοια τεχνολογία είναι η πυρηνική -της οποίας η ανάπτυξη στον στρατιωτικό τομέα είναι στενά συνδεδεμένη με την εξέλιξη όλων των άλλων μοντέρνων τεχνολογιών- που στο τη στιγμή που υπάρχει έστω και ένα στο δισεκατομμύριο πιθανότητα να επαναληφθεί ένα Τσέρνομπιλ δε θα έπρεπε καν να το συζητούμε. Από την άλλη η υψηλή τεχνολογία οδήγει στη συνέχιση της αποξένωσης στην παραγωγή και στην απαραίτητη ανάπτυξη μιάς τεχνοκρατικής τάξης, της τάξης των υπερεξειδικευμένων, γιατί αυτή δε μπορεί να τεθεί κάτω από κανένα άλλο έλεγχο παρά αυτό των τεχνοκρατών.

ΟΧΙ. ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΕΥΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΙ ΦΙΛΙΚΟΣ ΚΟΜΠΙΟΥΤΕΡ. ΦΤΑΧΤΗΚΕ ΕΙΔΙΚΑ ΓΙΑ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΚΟΜΠΛΕΞ ΚΑΤΟΤΕΡΟΤΗΤΑΣ. ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ ΑΔΥΝΑΜΙΑΣ Κ' ΑΠΟΘΗΤΕΥΣΗΣ!

Ο καπιταλισμός δε θέλει να πεθάνει ούτε ηρωικά, ούτε άδοξα. Γνωρίζει πολύ καλά ότι η αυξανόμενη ταξική δυσφορία πρέπει να θεθεί υπό έλεγχο (και θα το κατορθώσουν όσο οι καταπιεσμένες κοινωνικές τάξεις δεν συνειδητοποιούν ατομικά και συλλογικά την κατάσταση στην οποία μεταπηδούν). Γνωρίζει ακόμη ότι αν συνεχιστεί αυτός ο ρυθμός βιομηχανικής παραγωγής με τα σημερινά μέσα σε λίγες δεκαετίες δεν θα έχει μείνει ψυχή πάνω στον πλανήτη, οπότε θα πρέπει να προσαρμοστεί στα νέα οικολογικά δεδομένα, για να υπάρξει ο οικολογικός αντίποδας. Αφού έκαμε το άνοιγμα προς την πυρηνική τεχνολογία, προηγμένη τεχνολογία που θεωρείται ιδανική για τον κοινωνικό ενεργειακό έλεγχο (αν θεωρήσουμε την ενέργεια σε μορφή εξουσίας συγκεντρωμένη στα χέρια λίγων) στρέφεται τώρα και προς τις περίφημες ήπιες τεχνολογίες παραγωγής ενέργειας, αυτές που τόσα χρόνια οι περιβαλλοντιστές θεωρούσαν σαν την εναλλαχτική λύση στο αδιέξοδο της βιομηχανικής κοινωνίας. Τα μονοπώλια, αφού έχουν επενδύσει σε έρευνες, ανακάλυψαν ότι οι ήπιες μορφές ενέργειας και συμπερούσες είναι και ανίδυνες για τον καπιταλισμό. Φτάνει να αναπτυχθεί γύρω απ' αυτές μία ήπια υψηλή πύλη να μπορεί να μονοπωληθεί σαν "γνώση" (KNOW HOW) και να χρησιμοποιηθεί συγκεντρωτικά (σε επίπεδο έρευνας, προγραμματισμού και παραγωγής) ώστε να υπάρχει ο αναγκαίος κοινωνικός ενεργειακός έλεγχος, που να μην αφήνει κα νένα περιθώριο ενεργειακής αυτονομησης η αποκέντρωσης της κοινωνίας. Διότι άλλο η αυτάρκεια του σπιτιού, της γειτονιάς, της κοινότητας, του χώρου δουλειάς σε ενέργεια και άλλο τα μεγάλα κέντρα παραγωγής ηλιακής η αιολικής ενέργειας που ελεγχεται άμεσα από το κράτος.

Πάρα πέρα οι καπιταλιστές γνωρίζουν ότι θα πρέπει να αρχίσουν να φαχουν για πρώτες ύλες σε χώρες έξω από τη γη γιατί τα φυσικά αποθέματα εξαντλούνται. Ίσως ακόμα προσβλέπουν και στην ίδρυση βιομηχανικών μονάδων σε κάποιους άλλους πλανήτες.

Το ότι το κράτος και το κεφάλαιο κατέχουν τις πιο προηγμένες μορφές τεχνολογίας και η αδυναμία των καταπιεσμένων κοινωνικών τάξεων να αντιληφθούν τι σημαίνει αυτό, αποτελεί το πιο σημαντικό "ατού" τους για το ξεπέραςμα της σημερινής καπιταλιστικής κρίσης. Επειδή ακριβώς τους επιτρέπει από τη μία να θέσουν σε νέες βάσεις την ταξική κυριαρχία των άρχουσών τάξεων πάνω στις καταπιεσμένες τάξεις ανώ ταυτόχρονα με την αυτοματοποίηση εντατικοποιείται η παραγωγή, μειώνεται το κόστος και φυσικά αυξάνεται το κέρδος.

Όταν λέμε ότι το κράτος και το κεφάλαιο κατέχουν τις προηγμένες τεχνολογίες δεν το εννοούμε τόσο "υλικά" αλλά πολύ περισσότερο σ' ένα επίπεδο "γνώσης". Πδη έχει αρχίσει μία νέα συσσώρευση πλούτου που ελάχιστα κοινά έχει με τον "παραδοσιακό" υλικό πλούτο. Πρόκειται για τη συσσώρευση της γνώσης γύρω από τις προηγμένες τεχνολογίες που ταυτόχρονα οδηγεί και στην κατασκευή μίας τεχνολογικής γλώσσας προς αποκλειστική χρήση των εκμεταλλευτών. Ένα νέο "γνωσιολογικό" χάσμα έχει αρχίσει να ανοίγεται μεταξύ των εκμεταλλευτών και των εκμεταλλεζόμενων. Πολύ πιο μεγάλο και απροσπέλαστο αυτό το παραδοσιακό "οικονομικό" χάσμα. Έτσι οι σχέσεις

εξουσίας στην καπιταλιστική κοινωνία του αρχικού σπριχτηκαν στην ταξική αντίθεση των που έχουν και αυτών που πελνούν". Πέρασε στην καταναλωτική κοινωνία "αυτών που διευθύνουν και αυτών που διευθύνονται" για να διαφοροποιηθούν στη μεταβιομηχανική κοινωνία στην ταξική αντίθεση μεταξύ αυτών που ξέρουν και αυτών που δεν ξέρουν".

Γιατί αυτός ο "γνωσιολογικός" διαχωρισμός που είναι πιο απόλυτος από κάθε προηγούμενο, αφαιρεί συστηματικά και σταδιακά τη δυνατότητα γνώσης και χρησιμοποίησης της προηγμένης τεχνολογίας από όσους αντικειμενικά έχουν αποκλειστεί απ' αυτή. Είναι γι' αυτό που οι νέες ταξικές δομές τείνουν να προσδιοριστούν πάνω σ' αυτή τη νέα μορφή κυριαρχίας.

Αν η "ταξική συνείδηση" δεν επαναπροσδιοριστεί ατομικά και συλλογικά μέσα σ' αυτές τις νέες μορφές κυριαρχίας, η αν δεν τελειώσουν όλα μ' ένα πυρηνικό ολοκαύτωμα, ο καπιταλισμός (μονοπωλιακός και κρατικός) θα εισέλθει θριαμβευτικά στη νέα του περίοδο: τη μεταβιομηχανική, όπου ολοένα και νέες μορφές προηγμένης τεχνολογίας θα εισάγονται στις παραγωγικές και διοικητικές διαδικασίες (αυτό που ονομάστηκε επίθεση της πληροφορικής).

Σίγουρα αυτή η μετάβαση από το βιομηχανικό στο μεταβιομηχανικό καπιταλισμό έρνε μαζί της όλες τις αντιφάσεις της. Ο δρόμος προς την τεχνολογικοποίηση της παραγωγής και της διοίκησης δημιουργεί μία ανευ προηγούμενου αναστάτωση τόσο στις "παραδοσιακές" μορφές εκμετάλλευσης όσο και στην υπάρχουσα κοινωνική διάρθρωση. Παραδοσιακά "σταθερές εργασίες" ανθρώπινου δυναμικού αντικαθίστανται από αυτοματοποιημένες μηχανές η υπολογιστές, χειρωνακτικές η επισοτατικές μορφές εργασίας εξαφανίζονται η μεταλλάσσονται σε διευθυντικές, η ανεργία σε συγκεκριμένους κλά-

δους παραγωγής αυξάνεται, νέες κοινωνικές συμπεριφορές και αξίες εμφανίζονται, ενώ οι εργαζόμενοι έχουν να αντιμετωπίσουν νέα σοβαρά προβλήματα υγείας: πληροφορικό στρες, πνευματική κόπωση, εξασθένηση της όρασης λόγω προσήλωσης στην οθόνη του κομπιούτερ. Οι αγγελίες εργασίας στις εφημερίδες απευθύνονται ολοένα και σε πιο εξειδικευμένο προσωπικό, ενώ ο "στρατός" των ανέργων επισοτημόνων, των οποίων οι ικανότητες χρήσης της νέας τεχνολογίας είναι περιορισμένες, ολοένα και αυξάνεται.

O Μαρξίστας Λενίνιζμος σ'αμ απ'αύρι να

προσδιορίζει το μέγεθος του προϋλήματος που ονομάζεται "επίθεση της πληροφορικής. Επειδή ο Μ-Α γνωρίζει πολύ καλά τη φύση της οικονομικής εξουσίας, μπορεί να έχει πρακτικά μία σημαντική επιτυχία μόνο όσο αφορά τον περιορισμό των υπερβολών της οικονομικής ανισότητας. Στην ουσία όμως είναι ανίκανος να πραγματοποιήσει την απελευθέρωση της κοινωνίας, και αυτό για 4 κύριους λόγους που αποτελούν και τον πυρήνα της Μαρξιστικής-Λενινιστικής σκέψης. Πρώτα απ' όλα ο Μ-Α αποδέχεται άκριτα την υψηλή τεχνολογία, μιάς και έχει απόλυτη πίστη στην επιστήμη. Δεύτερον, είναι τόσο προσηλωμένος στον κρατισμό και το συγκεντρωτισμό τόσο στην παραγωγή όσο και στη διανομή της κοινωνίας που καταλήγει με μαθηματική ακρίβεια ο ένα νεό κρατικό καπιταλισμό και γραφειο-τεχνοκρατικό μοντέλλο ταξικής κυριαρχίας, διατηνώντας πολιτικές η και οικονομικές ανισότητες. Η προώθηση του αυτή εξηγεί κάπως και το πρώτο. Η συγκεντρωμένη στα χέρια των εξουσι-

ακών υψηλή τεχνολογία θα αποτελεί στο μέλλον τον πιο ισχυρό μηχανισμό κρατικού ελέγχου. Και ο Μ-Α αυτό θέλει: κρατικό έλεγχο που ανοίγει όμως το δρόμο διάπλατα προς τον τεχνοκρατικοκαπιταλισμό. Εδώ ακριβώς ξαναπροσδιορίζεται η βασική διαφορά του με τον αναρχισμό. Το κράτος, έστω και το εργατικό, δεν αποκεντρώνεται από μόνο του όπως είχε πει ο Λένιν, αλλά αντίθετα έχει τη συνεχή τάση να δυναμώνει. Παραπέρα, αυτός ο οικονομικός και παραγωγικός προσανατολισμός του κρύβει σημαντικές περιοχές της πάλης για την ανθρώπινη απελευθέρωση όπως η κουλτούρα, η αισθητική και ο έρωτας και αδυνατίζει η υπεραπλουστεύει την ανάλυση πολλών μορφών κυριαρχίας: των πολιτικών, φυλετικών, σεξουαλικών, ψυχολογικών, πλειοψηφικών, κλπ. Είναι γι' αυτό που "κομμουνισμός" δεν σημαίνει απλά και μόνο εξηλεκτρισμός συν εξουσία στα σοβιέτ".

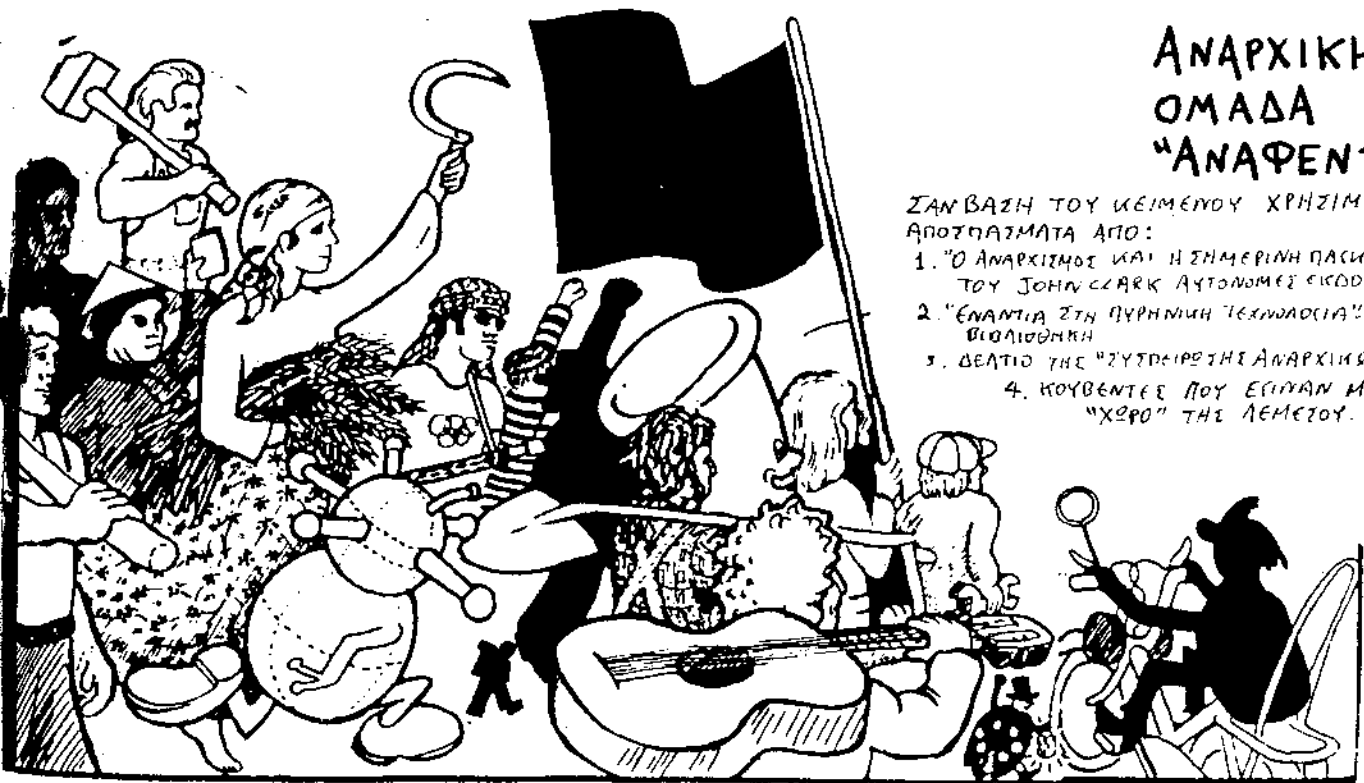
Τέλος ο Μ-Α ξεκινά από τη βάση ότι οι άρχουσες τάξεις επιδιώκουν την ταξική τους κυριαρχία για να γίνουνται ολοένα πλουσιότερες. Όμως κάλλιστα μπορεί ταυτόχρονα να συμβαίνει και το αντίθετο: οι κυρίαρχες τάξεις να θέλουν να γίνουνται ολοένα και πλουσιότερες για να διατηνούν αυτή την κυριαρχία τους (η δίψα για την εξουσία σαν το αρνητικό ένστικτο επιβίωσης του ανθρώπου), και που ο Μ-Α αδυνατεί να ερμηνεύσει λόγω παντελούς έλλειψης ανθρωπολογικής και ψυχολογικής ανάλυσης.

Το ζήτημα είναι ποιές θα είναι οι νέες μορφές ταξικής πάλης στη νέα αυτή φάση του καπιταλισμού. Στην Αμερική οι HACKS (ηλεκτρονικοί σαμποτέρ) αναστατώνουν τα προγράμματα των κεντρικών δικτύων κομπιούτερ με τις παρεμβάσεις τους, ενώ ένα από τα πιο πρωτοποριακά αντιεξουσιαστικά περιοδικά εκδίδεται στο Σαν Φρανσίσκο από εργάτες στα κομπιούτερ. Παράλληλα, διάφοροι εναλλακτικοί, πράσινοι κλπ. κάνουν παναμερικικό συνέδριο μέσω κομπιούτερ όπου καταργείται τελείως η αντιπροσωπευση, -λειτουργούν κέντρα σε διάφορες πόλεις όπου μεζευτείται ο κόσμος και συζητά με άλλους ο άλλες πόλεις μέσω κομπιούτερ και πολλαπλών τηλεφώνων.

Και ο TIMOTHY LEAHY πιστεύει ότι η τεχνολογική επανάσταση είναι αποτέλεσμα των ψυχεδελικών εμπειριών του '60, και ότι αυτό που προέχει είναι να διανεμηθούν κομπιούτερ στα γκέτο.

Και μένει φυσικά η πρόταση του πολιτικού φιλόσοφου R. P. WOLF στο κλασικό του κείμενο του '70 "Για την υπεράσπιση του Αναρχισμού", όπου εισηγείται ότι για πρώτη φορά στη μοντέρνα εποχή υπάρχει η δυνατότητα άμεσης δημοκρατίας λόγω της επικοινωνίας που καθιστά δυνατή η ηλεκτρονική επανάσταση.

Από την άλλη ο Μπάροουζ μιλά για ανάπτυξη των τηλεπαθητικών ικανοτήτων του ανθρώπου σαν τη συνωμοτική γλώσσα των επαναστατών της τεχνολογικής κοινωνίας, οπότε μπαίνει το ζήτημα της αντιεξουσιαστικής χρήσης της νέας τεχνολογίας, -υπομονή ως το επόμενο τεύχος.

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΟΜΑΔΑ "ΑΝΑΦΕΝΤΟΣ"

ΣΤΑ ΒΑΣΗ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ ΑΠΟΣΤΡΑΦΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ:

1. "Ο ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΠΑΣΙΟΣΜΙΑ ΚΡΙΣΗ" ΤΟΥ JOHN CLARK ΑΥΤΟΝΟΜΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
2. "ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΠΥΡΗΝΙΑ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ" ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
3. ΔΕΛΤΙΟ ΤΗΣ "ΣΥΣΤΡΟΦΗΣ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ" ΜΑΗ 88
4. ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ ΠΟΥ ΕΓΙΝΑΝ ΜΕΣΑ ΣΤΟ "ΧΩΡΟ" ΤΗΣ ΛΕΜΕΣΟΥ.